

ODLUKE DOMAĆIH SUDOVA I DRUGIH ORGANA

PRIVREDNI SUD HRVATSKE

Presuda br. II Pž-705/88-2 od 6. 06. 1989.

Vijeće: mr. Andrija Eraković, mr. Veljko Vujović, prof. dr. Branko Jakaša

OSIGURANJE — PRESTANAK UGOVORA O OSIGURANJU

Ako se u dispozitivu prvostepene presude navodi da osiguratelj ima pravo na utuženi iznos iz naslova osiguranikovog neopravdanog raskidanja ugovora, a u obrazloženju se navodi da mu to pravo pripada iz naslova akontacije premije osiguranja, tada se radi o kontradikciji između dispozitiva i obrazloženja presude, pa treba u ponovnom prvostepenom postupku ovu kontradikciju otkloniti. Ukoliko osiguratelj navede da utuženi iznos zahtijeva iz naslova naknade štete, potrebno je da sud utvrdi koju bi on korist ostvario redovnim tokom stvari da do raskida ugovora nije došlo.

Tužitelj je osiguratelj, a tuženi osiguranik.

Osiguratelj kao tužitelj potražuje od tuženoga kao osiguranika isplatu iznosa od 6.404,000 dinara spp.

Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže da se odbije.

Prvostepeni sud je nakon provedene glavne rasprave i uvida u ugovor stranaka o osiguranju, donio presudu kojom je u cijelosti obvezao tuženika na plaćanje utuženog iznosa.

U obrazloženju presude prvostepeni sud je naveo da je tako odlučio iz razloga što postoje obveze tuženog na plaćanje utuženog iznosa temeljem odredbi ugovora.

Prvostepeni sud još ističe i to da je ovdje dosudio tužitelju utuženi iznos s naslova naknade štete jer da je tuženik neopravdano svojom krivnjom raskinuo ugovor o osiguranju.

Žalбом tuženik pobija prvostepenu presudu u cijelosti zbog sva tri žalbena razloga iz čl. 353. Zakona o parničnom postupku i predlaže da se ukine.

Detaljne razloge za svoju žalbu naveo je na strani spisa 39 i 40.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tuženika je osnovana.

Prvostepena presuda donesena je u žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz toč. 13. st. 2. čl. 354. Zakona o parničnom postupku.

Ovo iz razloga što je u izreci prvostepene presude navedeno da se utuženi iznos dosuđuje tužitelju s naslova akontacije premije osiguranja za 1986. godinu, a u obrazloženju odluke je navedeno da se taj iznos tužitelju dosuđuje s naslova naknade štete zbog neopravdanog raskida ugovora.

To je suprotnost izreke odluke i obrazloženja pa se zbog toga prvostepena presuda ne može ispitati i zbog toga je po čl. 369. Zakona o parničnom postupku ukinuto.

U nastavku postupka prvostepeni sud će najprije pozvati tužitelja da opredjeljeno navede koliko potražuje s naslova naknade štete koju bi *redovnim tokom stvari ostvario* da tuženi nije jednostrano raskinuo ugovor o osiguranju, a da je i tužitelj kao osiguratelj ispunio svoje obveze prema osiguraniku iz ugovora o osiguranju.

Nakon što tužitelj tako uredi tužbu prvostepeni će sud ocijeniti i da li je osnovan zahtjev tužitelja u pogledu cijene utuženog iznosa, po općim pravilima o naknadi štete iz čl. 154. i 155. ZOO-a u vezi s čl. 262. ZOO-a i kolika je ta šteta, koliko tužitelj gubi ako se odbiju od premije troškovi kad bi bio osiguratelj.

Veljko Vujović

Summary

TERMINATION OF THE CONTRACT OF INSURANCE

If the enacting clause of the first instance judgement states that the insurer is entitled to a certain amount of money due to the breach of contract by the insured, and within the reasons given for this judgement it is stated that the insurer has a right to this amount as an advance of insurance premium, there is contradiction between the enacting clause and the reasons of the judgement, which has to be declined in the new first instance proceedings. If the insurer requires a certain amount of money on account of damages, the court should ascertain what benefit the insurer would have realized in the ordinary course of things, had the breach of contract not occurred.